

ONS BEDRIJF, BASIS VAN ONS BESTAAN

Het verschil in functie bij VDH komt tot uitdrukking in de inhoud van het wettelijke loonzakje. Niet in het zakje zelf, dat is voor allen hetzelfde: doorzichtig pergamijn. Er schuilt een zekere symboliek in deze gelijkheid van het wettelijke loonzakje. Wij maken aanspraak op dat loon omdat het de beloning is voor een geleverde prestatie. Het is ons aandeel in de productie, het middel tot instandhouding van onszelf en ons gezin. Loon is iets heiligs, zegt Henry Ford, loon is geen geld maar schoonsel, kleding en voedsel, ontspanning en ontwikkeling. Over loon mag niet lichtvaardig geoordeeld worden; loon is onmisbaar in onze samenleving.

Ons bedrijf is de basis van ons bestaan. Wij allen zijn voor ons levensonderhoud afhankelijk van VDH.

Deze waarheid is zo groot dat velen hem niet zien. Anders zou er dikwijls geen wantrouwen, naijver en oneerlijkheid zijn, waar vertrouwen, eensgezindheid en trouw moesten heersen.

Allen die bij VDH werken ontvangen loon, verdiend in het bedrijf. Dat bedrijf is niet het gebouw aan de Maanweg, Abtstedijk of Laakrade, maar de arbeidsgemeenschap VAN DER HEEM die samen radiolostellen, stozuigers en fietsen vervaardigt en hier haar bestaan in vindt. Arbeidsgemeenschap, een mooi woord, een mooi begrip, maar is het ook een werkelijkheid?

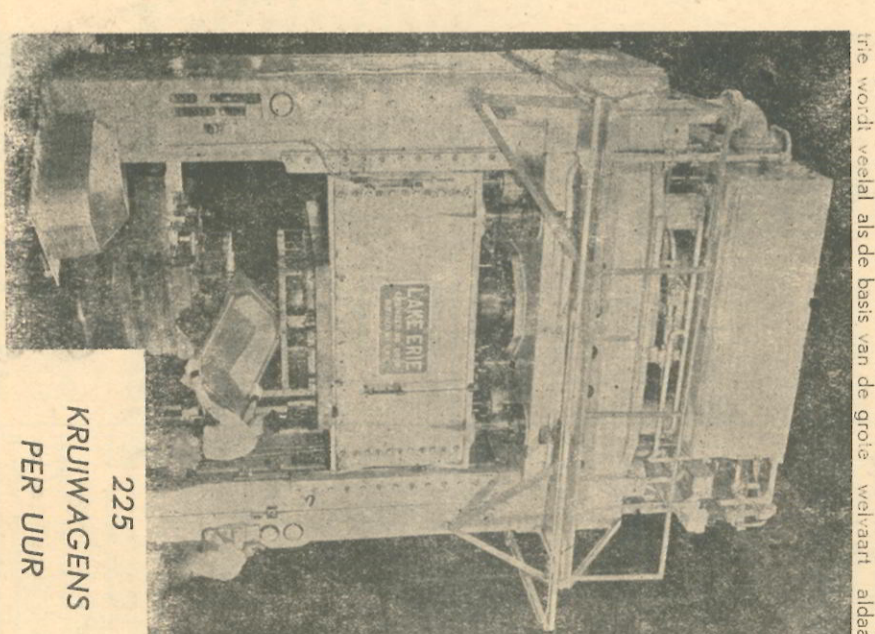
Wie alleen maar naar zijn werk komt omdat de harde noodzaak hem drijft, wie zijn enige verdienende vindt in de inhoud van zijn wettelijke loonzakje, voor zo iemand is „arbeidsgemeenschap“ een nietszeggend woord. Hij heeft geen hart voor het bedrijf en als men de zaak extreem voorstelt kan men zeggen dat hij zijn arbeidsrecht verhuurt aan de onderneming, hiervoor betaald wordt en daarmee uit.

Als men de zaak idealiseert komt men tot de figuur die komt werken, gedreven door zijn werklust en het edele verlangen de gemeenschap te dienen. Zo iemand zal zijn grootste voldoening vinden in de wetenschap dat hij een nuttig lid van de maatschappij is. Het loon is voor hem niet het doel van zijn arbeid, maar een middel tot instandhouding van zijn arbeidsvermogen.

Tussen deze twee uitersten ligt de normale toestand. Wij werken in een bedrijf om te kunnen leven, het is goed te kunnen leven, en vinden voldoening in ons werk omdat wij er het nut van zien. Zonder onze arbeid was Nederland slechter voorzien van radiolostellen, stozuigers, etc., waren er geen Rijwiel Solex's, noch RS-rijwielen. Wij hebben reden om trots te zijn op de producten onzer handen en ook trots op ons bedrijf.

Wij hebben ook te zorgen, dat onze productie voldoende productiviteit van de Amerikaanse industrie wordt veelal als de basis van de grote welvaart aldaar beschouwd. Wie de Amerikaanse vakliteratuur leest, staat baasd over de zeer hoge stand van de productietechniek, de geraffineerde machines, het hoge tempo. Als Europa er in materieel opzicht bovenop wil komen en de Amerikanen wil volgen op de weg die naar welvaart leidt, moet ook bij ons het beest levendig worden, dat de rijkdommen der aarde slechts ten deel vallen aan hen die werken en die een hoog rendement uit hun arbeid weten te krijgen.

Lichtmetalen kruiwagens zijn in Amerika geen bezienwaardigheden, zoals hief, doch alledaagse dingen. Op boten hydraulische pers maakt men 225 bakken per uur uit aluminiumplaat. Uitval = 1%.!!!

225 KRUIWAGENS PER UUR

WEER EEN HINDERPAAL OPGERUIMD

Wat wij enkele weken geleden al vermoeden is nu gebeurd: het Rijksbureau voor Metalen heeft de aankoopvergunningen voor rijwielen met hulpmotor afgeschaft.

Dit betekent dat de tweede hinderpaal is opgeruimd. Eerst de rijvergunning en nu de aankoopvergunning. Iedereen kan nu naar een Rijwiel Solex-dealer stappen en daar een Rijwiel Solex bestellen, al betekent dit nog niet dat zij direct geleverd kunnen worden. Daarvoor is de vraag veel te groot. Het is een verheugend verschijnsel dat wij nu met het Rijwiel Solex terugkeerd zijn tot de voor Nederland normale vooroorlogse toestand en dat de rijvergunning en aankoopvergunning, die tijdens de bezetting werden ingevoerd, nu afgeschaft zijn.

De normale toestand is echter nog niet de ideale toestand, want voor het Rijwiel Solex zijn nog steeds nodig:

1. een rijbewijs
2. een nummerbewijs
3. een wegenbelastingkaart

haggen voor een gemotoriseerde fiets die een vervoermiddel voor de massa gaat worden rijkelijk veel is. Verandering van deze specificatie is alleen mogelijk door wijziging van de Motor- en Rijwielwet.

1 November a.s. 12 1/2 jaar bij VDH

Op de dag waarop Van der Heem N.V. 10 jaar bestond trad Ir. v. d. Poel in dienst van onze firma.

In de nu achter hem liggende 12 1/2 jaar heeft hij zich een uitgebreide specialistische kennis op vele terreinen eigen gemaakt, waarvan wij schier elke dag de vruchten plukken. In het bijzonder zij hier belicht zijn encyclopedische kennis van de werking-machines, op welk gebied hij onbetreden onze eerste man is. Waarlijk een bijzondere prestatie voor een electrotechnisch ingenieur, wiens opleiding toch anders gericht is.

In de eerste jaren van zijn loopbaan heeft de heer Van der Poel zich, geassisteerd door de heer Meijs, bijzonder verdienstelijk gemaakt bij de invoering van de tijd- en bewegingsstudies en het tariefstelsel bij onze firma. Velen van onze oudere medewerkers, die hier direct of zijdelingsbij betrokken waren, zullen zich uit die tijd het enthousiaste werken en de felle debatten nog wel herinneren waaraan door Ir. v. d. Poel, meestal deelgenomen werd door weinige, maar dan ook in de roos getroffen opmerkingen. Welk een veelheid van problemen zijn in de afgelopen 12 1/2 jaar niet door Ir. v. d. Poel behandeld en bestudeerd.

Houtbedrijf, Nabewerking, Loonclassificatie, Gereedschapsmakerij en — last but not least — Velsolex. Door de start van het Rijwiel Solex juist aan de heer v. d. Poel op te dragen heeft de Directie een gelukkige greep gedaan. Als de voortakelen niet bedriegen, verloopt dit project door de toewijding van Ir. v. d. Poel „according to plans“.

Ik moge hier na deze opsomming van de verdiensten van mijn vriend Van der Poel hieraan nog een persoonlijk woord toevoegen. Van der Poel is niet iemand die graag aan de weg timmert of zich met veel woorden uit. Maar wie ook buiten het werk contact met hem onderhoudt, weet, dat hij naast een goed collega, ook een goed vriend is. Wie regelmatig in het gezin Van der Poel verkeert en de prettige beschafte sfeer daar kent, weet met wien hij te doen heeft. Ik hoop, dat Van der Poel en zijn charmant vrouw er nimmer spijt van zullen hebben, dat zij hun lot met Van der Heem N.V. verbonden hebben en dat deze dag, waarop men toch even stil staat om terug te blikken, tot hun prettigste herinneringen zal behoren.

Vandaag hebben de gelukkigen onder U de toegangskaarten voor de Bonte Avonden vóór en dóór VDH-ers, ontvangen.

Velen zullen zich afgevraagd hebben, waarom we de toegangsbewijzen verloor hebben? Wel om de eenvoudige reden, dat onze zaal de beide avonden slechts totaal 400 personen bevat kan, terwijl er naar schatting voor deze plaatsen zeker wel een kleine 2500 geadigden zijn.

Om tot een rechtvaardige verdeling te komen, hebben wij gemeend de plaatsen te moeten verloten.

Doordat enkele medewerkers verhinderd zijn om op Donderdag 4 December a.s. op te treden, konden we slechts 2 avonden organiseren.

We hebben echter goede hoop nog een derde avond er aan toe te kunnen voegen. Mochten we hierin slagen, dan zullen nog 200 VDH-ers de avond mee kunnen maken.

In het programma hebt U kunnen lezen, wat er deze avond geboden wordt. Het belooft een avond vol ontspanning te worden, o.m. muziek van de band van de heer Koppemiers, een drietal toneelschetsjes, piano-muziek door de heer Van der Leeden, een zangkoorje en een zeer goede documentaire film vervaardigd door Otto Nvenhof.

„Bezige handen“ en als vrolijk slot een uitstekende Franse tekenfilm.

Deze avonden staan ook nu weer geheel in het teken van de goede vrije tijd besteding. We maken levens van de gelegenheid gebruik, om reeds nu op de „Vrije-tijd-tentoon-

Gehuwd:
M. J. A. Rühl, s'ld. Montage met Meij. C. v. d. Raadt op 27-10-1948.

GOED ZO COBIE!
Zaterdag 23 October j.l. behaalde de Benjamin van het gehele kantoor, Meij. J. M. Beyer het diploma voor stenografie. Hetzelfde diploma voor Cobie, wie zo jong al zo fivertig is, heeft veel in het verschiet.

Mede namens mijn vrouw dank ik directie, chefs en personeel voor de cadeaux en gelukwensen ter gelegenheid van ons huwelijk ontvangen.

C. DEN HEYER.

170.000 X
Een rotor- en statorstempel van H. L. Waarts heeft tussen 2 slijpbewerkingen 170.000 plaafjes gestampt.

Het kort geleden gevestigde record van H. P. van Beeren (135.000 plaafjes) werd hiermede aanzienlijk verbeterd.

BRANDHOUT geen brandende kwestie meer

De eerste brandhoutliefhebbers zijn deze week „gesschorren“ en we kunnen niet anders zeggen, dan dat alles vlot is verlopen. Onder de nodige hilariteit werden de zakken gevuld en ook hier bleek weer, dat eendracht macht maakt, want wanneer men elkaar helpt gaat alles vlot en kunnen kolossale zakken gevuld worden.

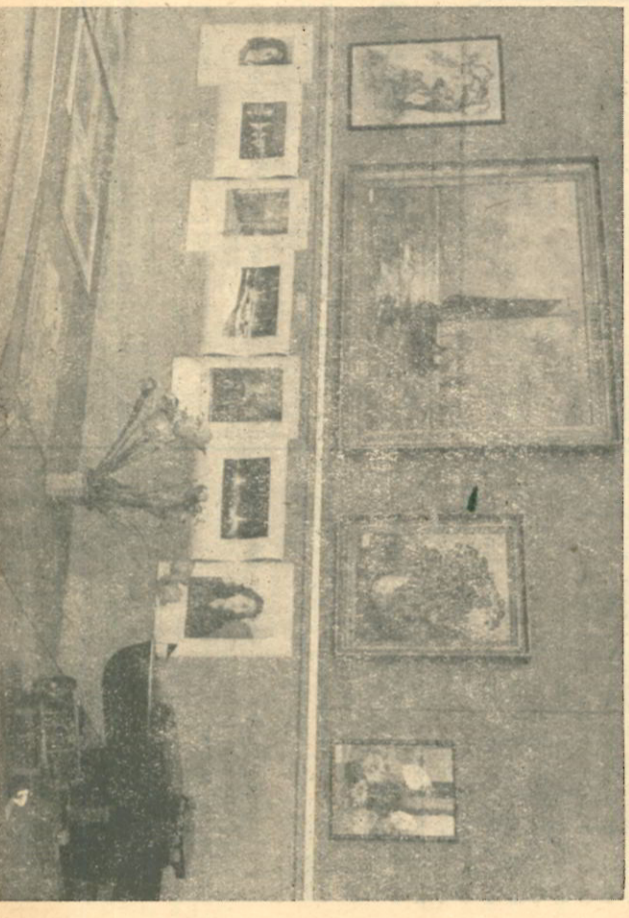
Er waren een paar „deserteurs“ die het zonder „bonnetje“ wilden proberen, maar we spreken af, dat dit voortaan niet gebeurt.

U weet het, als U een seinje krijgt, betalen bij verkoop, hon bij loods aan kernlid, tonen dan aan buitenportier bij passeren afgeven. De slechte loters nog even geduld!

DE KOMENDE BONTE AVONDEN

Goede vrije tijd besteding

„Stelling“ te wijzen, die we in Maart van het voorjaar met hun producten te verrassen. Mogte deze avonden een prikkel voor hen zijn tot grote prestaties, tot vreugde van henzelf en van ons.

Vandaag hebben de gelukkigen onder U de toegangskaarten voor de Bonte Avonden vóór en dóór VDH-ers, ontvangen.

Velen zullen zich afgevraagd hebben, waarom we de toegangsbewijzen verloor hebben? Wel om de eenvoudige reden, dat onze zaal de beide avonden slechts totaal 400 personen bevat kan, terwijl er naar schatting voor deze plaatsen zeker wel een kleine 2500 geadigden zijn.

Om tot een rechtvaardige verdeling te komen, hebben wij gemeend de plaatsen te moeten verloten.

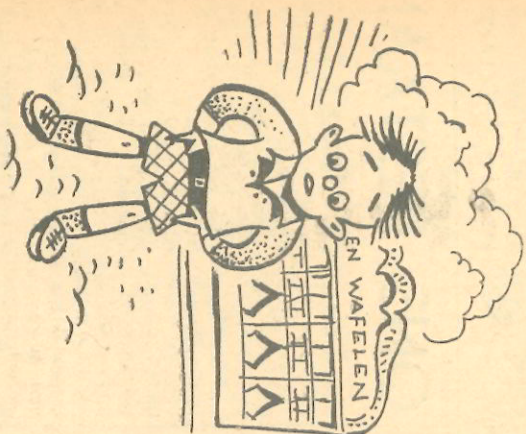
Doordat enkele medewerkers verhinderd zijn om op Donderdag 4 December a.s. op te treden, konden we slechts 2 avonden organiseren.

We hebben echter goede hoop nog een derde avond er aan toe te kunnen voegen. Mochten we hierin slagen, dan zullen nog 200 VDH-ers de avond mee kunnen maken.

In het programma hebt U kunnen lezen, wat er deze avond geboden wordt. Het belooft een avond vol ontspanning te worden, o.m. muziek van de band van de heer Koppemiers, een drietal toneelschetsjes, piano-muziek door de heer Van der Leeden, een zangkoorje en een zeer goede documentaire film vervaardigd door Otto Nvenhof.

„Bezige handen“ en als vrolijk slot een uitstekende Franse tekenfilm.

Deze avonden staan ook nu weer geheel in het teken van de goede vrije tijd besteding. We maken levens van de gelegenheid gebruik, om reeds nu op de „Vrije-tijd-tentoon-

Deze satyre van Mr. E. Brongersma, is met welwillende toestemming van de schrijver overgenomen uit het Nederlands Juristenblad. Het geeft een indruk van de gevaren welke iemands die zich strikt houdt aan de bepalingen van onze vele economische wetten bedreigen kunnen.

FRITSJE WAS JARIG

Fritsje was gisteren jarig en wilde graag olieballen gaan eten. Hij wist een poffertjeskraam op de Langeweg, en — overijld te werk gaande als kinderen dat vaak doen — wilde hij maar meteen met vader en moeder daarheen gaan om zich aan het begeerde gerecht te laten. Gelukkig is zijn vader bedachtzamer. „Fritsje”, vroeg ik, „heeft die onderneming, die poffertjes verkoopt, zijn bedrijf reeds langer dan gedurende een aaneengesloten periode van één maand in deze gemeente uitgeoefend?” Het kind keek me verbaasd aan. „Maar jongen dan toch”, riep ik ontsteld uit, „je wilt toch geen poffertjes gaan eten zonder je daarvan tevoren vergewist te hebben?” Heb je dan vergeeten dat krachtens artikel 2 van de „Prijzenbeschikking Poffertjes, Patatos Frites en soortgelijke eetwaren voor gebruik ter plaatse van verkoop 1947” de duur van uitoefening van het bedrijf belangrijke invloed op de prijzen uitoefent? Wou je dan soms een oliebol kopen, zonder nauwkeuring te hebben vastgesteld wat het ding kosten mag? Herinner je je dan niet, dat het kinderrechtelijk equivalent van een gevangenisstraf van vier jaren of een geldboete van tienduizend gulden krachtens artikel 12 van de „Prijsoordrivings- en Hamsterwet” je jonge leven bedreigt, wanneer je door handelen of nalaten opzettelijk be werkt of mede werkt, dat een prijsvoorschift niet wordt nagekomen? Een cent te veel betaald voor een oliebol, en je bent in de greep van het misdrijf: een donkere schaduw hangt over de rest van je bestaan, je bent een getekende; je opsporing, aanhouding en voorgeleiding kunnen worden verzocht en misschien komt zelfs je signalement in het politiebureau. Met tranen in de ogen en bleek van aanloeding betigde de jongen mij zijn dankbaarheid voor mijn vaderlijke leiding.

Zo gingen we dan op weg voor onze gewaardigde expeditie, wel bewust, hoezeer Mussolini's ideaal van het „pericolosamente vivere” in vervulling is gegaan voor de vader-

landse olieballen-generier. Eerst wandelden we naar het Handelsregister, om de inschrijving van de onderneming te controleren. Fritsje liep voorop, met de gebruikelijke uitrusting van de feestganger, een dumstok voor de olieballen en een weegschaal voor eventuele poffertjes, in zijn handen. Mijn vrouw had nog de Staatscourant van 10 Juni 1947 no. 109 willen meenemen, om aan de hand van het subtiële proza van Minister Mansholt de prijzen ter plaatse te controleren, maar ik voorkwam deze blamage. Mijn fiere terechtwijzing: „Nee, lieste, een Nederlander kent de wet!” deed haar blozen van schaamte.

Gelukkig bleek uit het Handelsregister dat de ondernemer al meer dan een maand in deze gemeente zijn bedrijf uitoefende; dat maakte de grote olieballen twee, en de kleine één cent goedkoper. Zo togen we naar de zaak en ik vroeg allereerst aan de juffrouw achter de toonbank, of de betrokkene ook aanwezig was. Ze vroeg „Welke betrokkene?”. Toen ik haar antwoordde: „De betrokkene in de zin van artikel 5 der Prijzenbeschikking Poffertjes, Patatos Frites en soortgelijke eetwaren voor gebruik ter plaatse van verkoop 1947”, ging haar een licht op. „O, die!” riep ze, en liep naar achteren, waar de betrokkene juist met het formulier bezig was. Zijn handen afwijvend aan zijn voorschot kwam hij bij me, en vroeg, waarmee hij mij van dienst kon zijn. „Ik wilde alleen maar even weten of U een bijzonder geval bent”, informeerde ik beledigd. Ik zag een olijke tinteling in zijn ogen, toen hij hoofdschuddend antwoordde: „Nee, ik heb het wel geprobeerd, maar het is niet gelukt. De Directeur-Generaal wilde er niets van weten”. Ik wendde mij tot mijn wedervelt: „Nu vrouwtje, we kunnen gerust zijn, hier geldt gewoon artikel 1 sub C”. Mijn vrouw en ik gingen aan een tafeltje zitten. Fritsje verboden we dat. Hij is immers nog jong en sterk, en als we hem lieten staan en hij zijn bordje in zijn handen hield, viel hij onder de „overige gevallen” van artikel 1, sub C, afdeling a, nummer 2 en kosten zijn grote olieballen dus een cent het stuk minder. Zodra de dampende bolliën ons waren geserveerd, togen we natuurlijk aan het meten om de gemiddelde middellijn te bepalen. Fritsjes oliebol had een middellijn van 4,8 cm, mijn vrouw bracht het niet verder dan 4,7. De ondernemer keek in spanning toe, en otschoor ik de middellijn van de mijne op 5,3 bepaalde, was het mij duidelijk, dat dit de zaak toch niet meer kon redden. Het gemiddelde was beneden de

en het economisch misdrijf

De ondernemer keek in spanning toe

5 cm., en daarmee waren de litigieuze olieballen van de categorie sub C, afdeling b, wat een verschil van niet minder dan vijf cent per stuk uitmaakt. Ik hield de man dit voor, maar eerst toen ontdekte ik, met een niet middelmatig vernuft te doen te hebben. „U kunt niet volstaan met uw eigen olieballen te meten”, zei hij scherpsinnig. De minister heeft de gemiddelde middellijn van de totaliteit van olieballen in dit bedrijf bevestigd. Kom mee, we gaan aan het werk!” Vol wettelijke ijver ging ik met hem mee naar zijn voorraadsstapel. Ik kon niet ontkomen aan de indruk, dat hij enkele olieballen wat met de hand van boven samenknep, eer hij ze aan mij ter meting gaf, om zo de diameter te vergroten, maar in ieder geval was het resultaat overtuigend. Het gemiddelde was 5,2 cm en de eer van de ondernemer en zijn portemonnaie waren gered. Ze mochten acht cent kosten voor mijn vrouw en mij, die aan een tafeltje zaten, en zeven cent voor Fritsje, die stond. Voor

mij was het een strop, en nog niet eens de laatste strop op die dag, want inmiddels was het half vijf geworden en plotseling klonk van achter een scherm muziek in het zaaltje. Mijn hoop, dat het een elektrische piano was, verdween toen ik achter het scherm keek. De klanken, door een bekoorlijke pianiste aan haar instrument ontlokt, moesten worden aangemerkt als „anders dan mechanische muziek”, in de zin van artikel 4 en ze verhoogden de wettelijk toegestane maximum-prijs van de olieballen, inclusief eventuele verpakking, met één cent per stuk.

Mijn vrouw die nooit uitblinkt in weiskennis maakte zich nog zoogen over het feit, dat ze meende iets van zuurwaren als aan de oliebol toegevoegd ingrediënt te proeven. „Kom, kom”, zei ik bemoedigend, „hoe kun je daar nu over tobben? Denk je soms dat de Nederlandse wetgever een pietlutt is, die op allerlei kleinigheden acht slaat? Nee, wij houden hier altijd de grote lijn in acht, en toevoegingen van zout, zuurwaren, suiker of dergelijke (want deze opsmoring is niet tot verhoging van de in de voorgaande artikelen genoemde prijzen). Het was wel jammer, dat de bolliën tijdens het opmeten koud geworden waren en dat we door al onze werkzaamheden de tijd misten, er meer te eten, maar toen we naar huis gingen, hadden we toch het voldane gevoel, nu eens echt olieballen te hebben gegeten als Nederlandse burgers, die te veel eerbied voor de wet koesteren, om er maar in vermetel vertrouwen op de toepassing van artikel 167, lid 2 Strafvoeding op los te leven.

ERGERLIJK
Ergerlijk is nog steeds dat er brood op straat ligt langs de gewel van de metaalwielengel. Is men de hongerwinter nu al vergeten?!

ER WERD

de fabriek van week tot week

„Vorige week stilletkens afgesproken dat nu het volle kwantum zelfrijvers geproduceerd zou worden. Midden in de week kwam er een kink in de kabel: het balancerapparaat gaf het op! Maar de heren v. Dijk en Filmeroet hebben dit instrument order handen genomen. En terwijl wij boven, met de „Zeesleppart”, vochten tegen de woelige baren, is hier doorgevoerd om de fout te verhelpen. En dat is tenslotte ook gelukt al was het lang na middernacht.”

In de Montage voor 't laatste het werkplaatsje van Dreese verplaatst. Het staat nu heus op zijn plaats! Dreese vraagt geen bloemen, geen toespraken maar ook geen rouw voor zijn deur!

* een aantal dozen voor bekkalbers in de wach gestiept; leverancier: houtfabriek VDH Maanweg. Voor de service afdeling kwam een aantal stoelen binnen, hoewel de a.s. bedrijvigheid daar misschien niet zoveel gelegenheid tot zitten zal geven.

* in het voortaal bij het magazijn v. d. Broek een plaats ingericht voor de diverse typen ankerreklies. Hr. de Roser heeft deze opnieuw geteld en er voor gezorgd dat op de parkerplaats duidelijk met bordjes de verschillende modellen staan aangegeven.

* Will de montage deze rekjes ook gesorteerd plaatsen zodat we hier orde op zaken kunnen houden.

* bij Hr. Methorst een nieuw onderdeel bewerkt, n.l. de zuigmond voor onze laatste typen stofzuigers. Samen met Den Haag zullen wij nu het volle kwantum wel halen.

* Deze onderdelen werden reeds enige tijd in de Arentzstraat geslepen en gepolijst.

* met schrik geconstateerd dat het huisje boven de huisvestingswerkplaats ongewenste bewoners herbergt. Hr. Caron heeft tenminste verzocht geen kleinvee meer te sturen, hij is met „dood” hout al tevreden.

* aan enkele trouwetaalokmers bebloed dat zij nutoch eindelijk hun zin zullen

Met een opvallende zwaai keerde Bram zich naar Fientje, zijn linker overbuurvrouw aan de band.

„Wai, zie je er vandaag patent uit, meid”, grapt hij. „Je kijkt, of je een bijzonder helder ogenblik gehad hebt; een ideeje voor de ideeëbus misschien?”

„Och wat?” snibde Fientje: „Ideeëbus? Niks voor vrouwen.”

„Zo?” en waarom niet, als ik de dame vragen mag?”

Jé zeur niet, anders zeg ik geen woord meer tegen je.”

„Daaragelaten, dat je dat toch niet zou volhouden”, grinnikte Bram, „wil ik graag in versneld tempo de vraag herhalen: waarom zou een vrouw in de fabriek niets aan de ideeëbus hebben?”

„Daar is ons werk niet naar. Wat moet je daarover nou voor ideeën krijgen, 't is uitgekookt tot en met”. „Nee! Fientje, neen, meid, nou ben je

natuurlijk ook door U opgemerkt dat iedere draaier van elke Magdenburgbank, een ijzeren gordijn had opgericht. (Ook hier was dat vanwege de spaanders die er anders zouden vallen).

Onze machineploeg heeft deze licht benemende obstakels vervangen door doelmattige kappen.

DE SPANSCHOEF OP HBM 151
Allen kent U natuurlijk onze robuuste handboormachine type HBM 151. Deze borstboormachine is speciaal ontworpen voor zwaar werk in reparatie- en constructiewerkplaatsen, bruggenbouw, scheepswerven e.d. Nu komt het, vooral bij constructiewerk, nogal eens voor, dat er plaatsen zijn waar men met de boormachine moeilijk bij kan komen; het wordt dan lastig bij het boren kracht uit te oefenen. Men drukt dan de boormachine, met een balk als hefboom, aan. Dit gaf aanleiding tot het veelvuldig breken van boren — verwoesten van de machine etc.

Om hierin te voorzien is door het constructiebureau van ons hoofd kantoor een zeer handig hulpstukje, de zogenaamde „spanschoef” ontworpen. Dit bestaat uit een draadspl met flens welke bovenop de boormachine wordt bevestigd. De andere zijde komt „Schoor” te staan onder een vast punt. Over de spil kan men een glijfzieren meer met 4 spaken in- en uitdraaien.

Om dit te vergemakkelijken is in de kop van de moer een gehard stalen punt aangebracht.

De minimum lengte van de spanschoef met ingedraaide spil is 123 mm. De max. lengte met uitgedraaide spil is 173 mm.

De eerste SOLEX is gekomen werd gezonden door Den Haag. Nou met zo'n prachtig rijwiel zit men heus niet in de maag. Hoogendoorn kwam aangereden tufte de montage rond iets wat hij als grote kerel schijnbaar nog al aardig vond.

Nou ja, laat hem dan maar rijden als hij dit zo aardig vindt. Het is bekend dat grote mannen zich soms voelen als een kind.

Doch om tot ons puntje keren ik heb gekoken naar die fiets met mijn ogen vol begeren.

Maar ach ik ben een arme drommel. Centen sparen valt niet mee. En ik wil sparen voor mijn trouwen. Want mijn schat wordt ontevree.

En al wil ik graag een Solex voor het werk, en voor 't gemak ik wil het eerlijk hier bekemen. Ik spaar toch eerst voor „onderdak”.

Als ik dit dan heb gevonden. En mijn vrouw wat zünftig doet. Wellicht komt er dan een Solex. Deze kans geeft mij nog moed.

D. v. d. WILT.

v. d. Wilt hoeft niet te wanhopen. Ook voor het personeel worden met hetzold Solexjes beschikbaar gesteld, op aantrekkelijke voorwaarden. Wij raden hem aan nu vast een budgetkaart te nemen en zegels te gaan plakken. Elke dag een draadje.

RECTIFICATIE

Onze vacature van vorige week onder de naam „TELLER” behelst de functie van zelfstandig magazijnbediende.

Er kunnen hiermede dus, zonder verplaatsing van de spanschoef, gaten van ± 50 mm. diepte geboord worden. Hoewel in kleine series zullen wij ook dit bijproduct regelmatig in ons fabricageprogramma zien verschijnen.

De fabricage van de spanmoer geschiedt geheel in de ald. Metaalwaren van onze fabriek Utrecht, terwijl de lakspuitrij voor de finish zorgt.

Dezer dagen zijn de eerste stúts gereed gekomen.

HET HELDERE OGENBLIK

„Heb jij dan ooit gehoord, dat een vrouw hier in de fabriek een idee inzond of een prijs kreeg?”

„Ja wis en zeker”, knikte Bram heftig, „nog niet zo lang geleden.”

„Ik dacht, dat die hele ideeëbus zo dood als een pier was.”

„Nou”, zei Bram gewichtig, „ik heb anders gehoord. 't Is dit jaar inderdaad wat minder dan vorig jaar. Maar nou deze week is anders een hoge prijs uitgekeerd!”

„Hoeveel dan?”

„Van f 50 — en voor een heel eenvoudig dingetje, dat iemand in de metaalafdeling had bedacht.”

„Omdat dit heel eenvoudige ideeje een flink stuk materiaalbesparing bleek te zijn”. En laatste is er nog een be-

„Precies. En 't stomme van jou, meid, en veel anderen is, dat ze denken, nou zo zo'n helder ogenblik te krijgen.”

„Hoe zou je dat ook moeten krijgen?”

„Nou, kind, door te denken bij wat je doet, of alles, wat je doet, nou heus wel allemaal goed is en misschien beter kan. Zo kreeg die monteuze met die wiftjes voor de radio-wyzers ook een helder ogenblik: een idee in de bus, een prijs, en zelf de leut, dat de nieuwe werkmethode van haar is.”

„Bram, ik ga denken”, lachte Fientje, „wie weet, krijg ik toch ook een helder ogenblik.”

„En als 't komt”, knipoogde Bram, „dan reken ik op provisie van de prijs, want ik heb je motor gestart.”

„Oké”, lachte Fientje.

„Doe om tot ons puntje keren ik heb gekoken naar die fiets met mijn ogen vol begeren. Maar ach ik ben een arme drommel. Centen sparen valt niet mee. En ik wil sparen voor mijn trouwen. Want mijn schat wordt ontevree. En al wil ik graag een Solex voor het werk, en voor 't gemak ik wil het eerlijk hier bekemen. Ik spaar toch eerst voor „onderdak”. Als ik dit dan heb gevonden. En mijn vrouw wat zünftig doet. Wellicht komt er dan een Solex. Deze kans geeft mij nog moed. D. v. d. WILT.

„Doe om tot ons puntje keren ik heb gekoken naar die fiets met mijn ogen vol begeren. Maar ach ik ben een arme drommel. Centen sparen valt niet mee. En ik wil sparen voor mijn trouwen. Want mijn schat wordt ontevree. En al wil ik graag een Solex voor het werk, en voor 't gemak ik wil het eerlijk hier bekemen. Ik spaar toch eerst voor „onderdak”. Als ik dit dan heb gevonden. En mijn vrouw wat zünftig doet. Wellicht komt er dan een Solex. Deze kans geeft mij nog moed. D. v. d. WILT.

DE MAANWEG

BONTE AVOND op behoorlijk peil

Met alle achtling en waardering voor het vrolijke getokkel van Kopmeiners c.s., de verdienstelijke pianomuziek van v. d. Leeden en de lieflijke zang van een meisjeskoor, kleurrijk en fleurig als een bloementuin en evenals de films het aankijken alleszins waard, kan gezegd worden dat het toneelspel de hoofdschotel van dit bonte programma vormde. Want toneel, hoe eenvoudig ook, spreekt meer tot het hart van de mensen dan welke film ook en degenen, die ernstig waarschuwen voor het gevaar van de passiel vermaak zoekende massamensen mogen hierin een troost vinden: het toneel is niet te verdringen.

Men kan van onze jeugdige acteurs en actrices bezwaarlijk verwachten dat zij die hun dagtaak vervullen in fabriek of op kantoor, na werktijd nog voldoende enthousiasme en techniek kunnen opbrengen, om volislagen toneelwerken te gaan insluderen en aldus een terrein betredend dat voor hen onbekend gebied is en zeg maar gerust „met landmijnen en versperringen“ want er moet heel wat schroom overwonnen worden voor men frank en vrij op de planken staat en zijn rol speelt zonder op de toeschouwers een terughoudende indruk te maken.

Dat de een hier beter in slaagde dan de ander doet aan het verdienstelijke van hun optreden niets af. Er waren natuurlijk goede en minder goede krachten en als de waanzagster (Corrie Bravenboer) hier een pluin krijgt is dat niet alleen voor haar spel maar ook omdat wij het allen leuk vonden deze 16-jarige jongedame aan de gang te zien in een rol die waarachtig niet simpel was en waarin Corrie na een beschroomd begin zo inmaakte dat zij in haar vuur haar bedaarheid wel eens vergat.

De schets: De onafgewerkte novelle, bood de heer Koopman en Mej. de Vaal de gelegenheid hun bekwaamheid op de plan en te tonen en hetzelfde kan gezegd worden van Mej. Sift en de Heer v. d. Kade die daarbij blijk gaven van grote geroutineerdheid en vrijmoedigheid.

Zo werd de avond een leuk geheel: goede ontspanning door eigen mensen die allen een compliment verdienen voor hun ijver, kunnen of willen.

TOE MEUBELMAKERSI

Aan de oeffening in het vorige VDH-tje om te bespreken punten voor deze vergadering in te leveren, gaven nog niet veel personen gehoor. Daarom zal er a.s. Maandag tijdens de Kernspreekuren wederom gelegenheid zijn om dit te doen.

Wij waken allen op om hiervan gebruik te maken, zodat we op korte termijn een agenda kunnen samenstellen.

Meubelmakers en spuiters a.s. Maandag verwacht de Kern U met Uw wensen.

Het HIVO in de komende weken.

14 November: 10 uur v.m. City Theater. Georgette Hagedoorn en Pierre Verdonck in programma „Hart en Kroon“. Uitsluitend voor leden.

16 November: 8 uur n.m. Museum van het Onderwijs D. van Saveren. Derde film-lesing. Ook voor uitingewone leden.

17 November: 8 uur n.m. Gem. Museum. Bezoek aan v. Gogh-lentoonstelling met inleiding door Dra. J. V. C. Heiting. f 0,25. Ook voor buitengewone leden.

18 November: 8 uur n.m. HIVO gebouw. Wat de badgast niet op het strand ziet: Ook voor buitengewone leden. f 0,35.

8 uur n.m. Kon. Conservatorium. Spaanse Klaviermuziek. Ook voor buitengewone leden.

24 November: 8 uur n.m. K & W. Opera-concert. Ook voor buitengewone leden.

Kaarten verkrijgbaar op spreekuren van de Kern, of bij de bekende adressen.

SCHERVENGEKLEETTER

Vorige week duwde iemand een hef-wagen over de luchbrug naar de Nabewerking. Als hetwagens geduwd worden zijn zij slecht bestuurbaar. Ook deze wagen. Resultaat: een ruit die uitgestoten werd en naar beneden kletterde.

Nu was het een ruit die het moest ontgelden, een andere maal zijn het de muren, deurposten, meublar, materiaal of producten, maar altijd is het SCHADE.

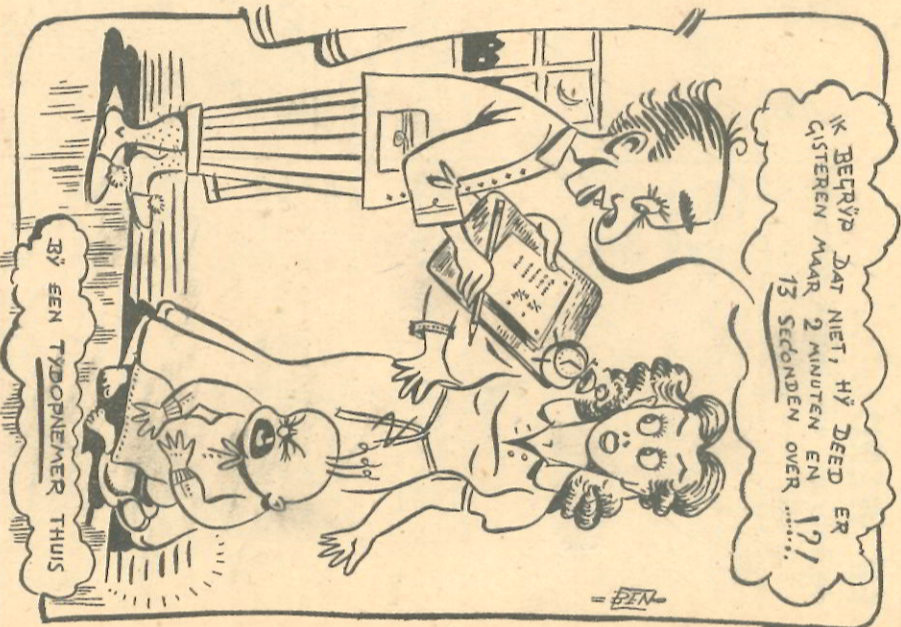
Voorkomt deze verspilling door het wagens te trekken en niet te duwen.

Nog meer muziek

Zoals op de personeelsavond van Dinsdag al is meegedeeld, is er een heel mooie samenkomst voor ons personeel op Woensdag 17 Nov. a.s., waar de heer en mev. Gerardis met hun zoon ons op boeiende en populaire wijze zullen inleiden in de geheimen van woord en toon in de muziek. Volgende week nadere mededelingen. Houdt allen die avond vrij!

AFVALHOUT (geen brandhout)

wordt verkocht: Maandag en Donderdag. Althans Dinsdag en Vrijdag in Expeditie.

Burgerlijke stand.

Geboren: Erna Christina, dochter van P. de Reus, Afd. Mlach, rev. op 25.10.1948. Hayo, zoon van J. Brinkers, Afd. Tekenkamer op 27.10.1948. Corrella Hubertina, dochter van C. Harrewijn, Afd. Metaalwaren op 28 October 1948. Onze hartelijke dank voor de belangstelling en de cadeaux bij ons huwelijk.

C. J. RUHL - v. d. Raadt.

C. RUHL.

Langs deze weg dank ik mede namens mijn echtgenote Directie, chefs, en collega's voor de prachtige cadeaux en vele mooie bloemstukken, die wij bij gelegenheid van ons huwelijk mochten ontvangen.

N. KOUWER, Expeditie.

Het 12 1/2 jarig jubileum van Ir. W. W. van der Poel is Maandag j.l. in kleine kring gevierd. Een deel aanwezigen was de Heer Schneider van Stokvis, die tot zijn verbazing door Ir. Zaaijer eveneens toegesproken werd als zijnde juist 65 jaar oud geworden; hetgeen hem een boekwerk en felicitaties van alle aanwezigen opleverde.

Mej. C. de Neef van het Verkoopkantoor hield deze week in het Chr. Militair Tehuis een causerie over haar reis door Amerika. De soldaten zullen wel gecharmeerd geweest zijn!

AANVRAGEN WERKLEDING

Degenen die nog nooit een werkledingbon via de distributie ontvangen hebben, kunnen hun stamkaart deze week inleveren op de afd. Sociale Zaken, voor een overall, stofjas of schort.

Tijdelijke wijziging werktijden wegens dreigende stagnatie stroomlevering

Nu de donkere wintermaanden voor de deur staan dreigt het met de electriciteitsvoorziening spaak te lopen. De centrales van de G.E.B. te Den Haag en Rotterdam zijn al tot aan de grens van hun vermogen belast. Reserve is niet meer aanwezig en aangezien de bestaande machines niet al te best meer zijn en vernieuwing veel tijd vergt, kan elke overbelasting rampzalige gevolgen hebben. Een flinke storing en wij zitten met weinig of geen stroom meer, en wat dan?

de nieuwe werktijden

Fabriek I:	Maandag/Vrijdag	8.30 - 12.30 uur
	Zaterdag	13.00 - 17.42 uur
	Zaterdag	8.30 - 13.00 uur
Fabriek II:	Maandag/Vrijdag	8.30 - 13.12 uur
	Zaterdag	13.42 - 17.42 uur
	Zaterdag	8.30 - 13.00 uur
Kantoor en Laboratorium:	Maandag/Vrijdag	9.00 - 12.48 uur
	Zaterdag	13.30 - 17.36 uur
	Zaterdag	9.00 - 13.00 uur

De electriciteit speelt in ons privéleven, doch het bedrijfslieven zo'n onvervangbare rol, dat wij kost wat kost moeten voorkomen dat het zover komt. Daarom heeft ir. Trooster, directeur van het G.E.B., met de Haagse industrie overleg gepleegd.

Het is met het stroomverbruik namelijk zo gesteld, dat het grootste gevaar dreigt in de ochtenduren, als overal in slaapkamers, keukens, huiskamers en op gangen de lichten worden ontsloten. Buiten rijden de trams en de treinen, de straatverlichting brandt, de fabrieken beginnen te draaien en het stroomverbruik viligt omhoog. Er vormt zich een piekbelasting, die verdwijnt als het dag is, de verlichting uitgaat en de normale belasting overblijft.

Eenzelfde bezwaar, doch kleiner, dreigt 's avonds.

Het G.E.B. heeft echter de grootste angst voor de morgenuren en heeft de industrie verzocht haar medewerking te verlenen bij het wegwerken van de piekbelasting. Dit zou alleen kunne, door van de bestaande werktijden af te wijken en een nieuwe (tijdelijke) regeling voor de donkere wintermaanden in te voeren; gezien het levensbelang dat hiermede gemoed is, kon na overleg met de Kern de volgende tijdelijke werktijden-regeling worden vastgesteld, die geldt tot 29 Januari 1949.

Voor de fabriek betekent deze regeling dus, dat men gedurende de wintermaanden om half negen begint en om 12 minuten over half zes eindigt. De pauze is verschoven, doch duurt onveranderd een half uur.

De Zaterdagse werkdag eindigt om 1.00 uur. Voor kantoor geldt dat 9.00 uur de begintijd is. Op een later uur beginnen zou ons te zeer uit de normale doen brengen.

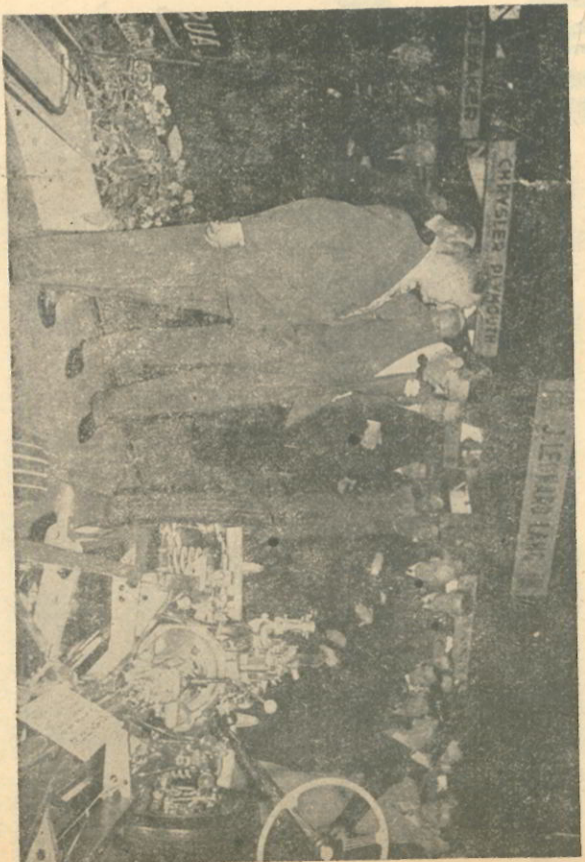
Aangezien het de regel bij ons is, dat kantoorpersoneel ongeveer gelijk met de fabriek eindigt, is het einde van de werkdag bepaald op 17.36 uur. Hierdoor werd een pauze van 42 minuten mogelijk.

Natuurlijk zullen er velen zijn voor wie deze werktijdenverschiving ongelukkig uitkomt, anderen zullen het prettig vinden later te

Wegens dreigende overbelasting van de elektrische centrale worden in Den Haag de werktijden voor fabriek en kantoor gedurende de wintermaanden belangrijk gewijzigd. Deze verandering gaat in op Maandag 22 November aanstaande en eindigt 29 Januari 1949.

den tussen 7.30 en 8.30 uur. Wat de kleine cantine betreft, die nu alleen van 12.48 - 13.30 uur opengesteld is, geldt dat daar alleen gegeten wordt door degenen, die kantoortijd werken.

Het is wellicht overbodig na de aankondiging van deze ingrijpende maatregelen de noodzaak van zinnigheid met stroom te bepleiten. Uitdrukkelijk zij er op gewezen, dat het niet wegens kolengebreke, doch wegens overbelasting van de centrales is, dat deze maatregelen nodig werden. In de fabriek wordt ieder verzocht kalmjes aan te doen en niet meer stroom te gebruiken dan strikt nodig is, doch nog veel klemmender geldt dit voor het stroomverbruik thuis. Licht uw vrouw en huisgenoten in, zorg er voor dat het huis 's morgens niet baadt in een zee van licht, doch steekt alleen die lichtpunten aan die u gebruikt en laat ze niet langer branden dan absoluut nodig is. Mätigen wij ons in het gebruik van elektriciteit. (vervolgd pag. 2)

Het handelshuis STOKVIS wordt in de Nederlandse auto- en motorwereld terecht beschouwd als een der grote drijvende krachten van de branche. Vorige week was daar het nieuws dat STOKVIS de vertegenwoordiging op zich had genomen van de beroemde Chrysler automobielafabriek met de merken: Chrysler, Plymouth en Fargo (vrachtauto's). Daarnaast handhaaft men met veel succes de Austin automobielen, met de A40's als bekende verschijning op de Nederlandse weg.

Doch ook in motorrijwielen weet Stokvis van zaken te doen. De merken die door haar vertegenwoordigd worden zijn legio en het zijn namen met een gouden klank: Valocette, Ariel, Royal Enfield, Matchless! Vorige week toonde de Nederlandse legierleiding de vele terreinssuccessen van Matchless naar waarde te schatten. Men bestelde bij Stokvis 900 Matchless motorfietsen, 350 cc kopklep, inclusief reserveonderdelen. Een order van ruim 2 miljoen gulden, de grootste ooit op dit gebied geplaatst.

Voeg bij deze opsomming nog het RijwielSales, dat nog pas aan het begin staat van zijn zegelocht. Reeds nu is merkbaar hoezeer deze triomfale opmars gesteund wordt door de prima verkooporganisatie en voorbeeldige service-organisatie die Stokvis, steunende op zijn weergalozere ervaring en inzicht, heeft opgebouwd.

De heer E. Eriksson is directeur en bezielande leider van de afdeling Automobielen en Motorrijwielen. Hier ziet u hem Z.K.H. Prins Bernhard inlichten over de Austin Sheerline, doch het blijkt wel dat de merken Chrysler en Plymouth hem al door het hoofd speelden.